

Socialudvalget
SOU alm. del - Bilag 201
Offentligt

Fra: redaktion@pgruppen.dk [mailto:redaktion@pgruppen.dk]

Sendt: 7. februar 2007 21:39

Til: min@sm.dk; Hans Andersen; Anne-Mette W. Christiansen; vinst@folketinget.dk; Pia Kristensen; Tina Petersen; Tom Behnke; per.jorgensen@folketinget.dk; Line Barfod; Mette Frederiksen; Pernille Vigsø Bagge; Bente Dahl; Martin Lidegaard; Lise Von Seelen; Lene Hansen; Hüseyin Arac

Emne: Pårørendegruppen for Svage Ældre - spørgsmål og kommentarer.

Kære Socialminister og medlemmer af socialudvalget!

Til orientering og som indlæg i den igangværende debat om ældreplejen fremsendes her Pårørendegruppen for Svage Ældres pressemeddelelse fra jan. om ældres forhold i de nye kommuner sammen med artikel klippet fra FOAs medlemsblad jan. 07.

Der er fokus på ældreplejen: Socialministeriet arbejder med projekt "Kvalitet i ældreplejen", ministeren og andre politikere såvel som fagpersoner diskuterer "minutstyring, dokumentation mv."

Samtidig er det beskæmmende, at eksempler fra virkeligheden beskrives i den gengivne artikel - uden at vække megen opsigt!!

Det vigtigste spørgsmål er: Hvor er de gamle borgere i dette "system"? Hvor er "borgeren i fokus", udgangspunkt i borgerens situation og behov?

Derudover giver artiklen anledning til mange andre spørgsmål:

Hvad er "kvalitet i ældreplejen" under forhold som de beskrevne?

Hvad er det for en tilrettelæggelse, styring og dokumentation, der åbenlyst beskrives her?

Hvem har ansvaret? Politikere? Forvaltning? Ledere? Personale?

Hvem tager ansvaret og gør noget ved problemerne?

Artiklen er skrevet før kommunalreformens gennemførelse. Er der sket forbedringer nu?

Kvalitet i ældreplejen skal virkeliggøres i handling, i mødet med den gamle.

Pårørendegruppen for Svage Ældre arbejder for gode forhold for svage ældre, taler de svage ældres sag og sætter den på dagsordenen.

Vi forventer interesse for de beskrevne problemer og er til rådighed med flere kommentarer.

med venlig hilsen

Alice Wulff, formand for Landsforeningen Pårørendegruppen for Svage Ældre
Østerøgade 6
8200 Århus N
tlf. 86166416

13-02-2007

Pressemeddelelse 4 jan. 2007

Pårørendegruppen for Svage Ældre

De svage ældre og strukturreformen:

Strukturreformen har ændret Danmark, og borgerne kommer nu til at opleve forandringerne. Er det forbedringer?

Generelt har de nye kommuner skåret ned på ældreområdet, så reformen er mærkbar for de svage ældre borgere. I halvdelen af kommunerne skæres der i den praktiske hjælp, i hver femte kommune skæres i plejen, og mange steder ændres der på f.eks. madordninger.

Som Pårørendegruppen for Svage Ældre forudså og frygtede har man mange steder brugt "laveste fællesnævner" ved standardiseringen af service mellem sammenlagte kommuner. Undtagelsen er prisfastsættelsen, hvor man har kunnet bruge "højeste fællesnævner" i fastlæggelse af pris på mad og andre servicepakker.

Den enkelte borger oplever en stærk standardisering f.eks. med ordning for udbragt mad: færre valgmuligheder mellem frost, køle eller varm mad.

Centralisering i større enheder betyder større afstand til servicetilbud. Lukning af institutioner f.eks. biblioteker betyder dårligere betjening, og det er de svageste, der rammest hårdt.

Altså er det de gamle, der her og nu mest direkte mærker forringelser som følge af den reform, der på sigt har som sit erklærede formål at effektivisere og forbedre den offentlige service.

Kan vi være det bekendt? De svage ældre kan ikke selv tage til orde mod forringelser i deres hverdag og tilværelse. Hvem skal tale deres sag? Det skal Pårørendegruppen for Svage Ældre og øvrige organisationer, men først og fremmest pårørende til de svage ældre – gennem Bruger-og pårørenderåd ved plejeboliger og på anden vis.

Det er nødvendigt at gøre en indsats for at sikre de svage ældre en ordentlig pleje og omsorg, og det er nødvendigt at få mange flere pårørende på banen som fortalere for de gamle, der rammes.

På bestyrelsens vegne

Alice Wulff

Formand Landsforeningen Pårørendegruppen for Svage ældre www.pgruppen.dk

Vroouumm...

Hjemmepleje. Sømmet skal i bund, hvis social- og sundhedshjælper Karin Dam skal nå rundt til sine borgere på den afsatte tid.

Af Maj Dahl-Rasmussen

Fra nr. 01 - januar 2007:

I en Ferrari kan det *måske* lade sig gøre. Selv mener social- og sundhedshjælper Karin Dam, at hun vil være bedst tjent med en helikopter.

Karin Dam har nemlig det problem, at der ofte er sat alt for lidt tid af til at komme fra borger til borger på sin aftenvagt i Pandrup Hjemmepleje.

I en køreplan fra juli har Karin Dam 16 minutter til at tilbagelægge 60-70 kilometer mellem sine 32 borgere. Det betyder, at hun skal køre med en gennemsnitsfart på mindst 225 kilometer i timen. Det er mere end kommunens Fiat Punto kan klare. Og langt over de 50 kilometer i timen, som er fartgrænsen på størsteparten af Karins rute.

En anden interessant detalje ved Karins køreplan er, at der i 20 af skiftene ikke er sat tid af til at komme fra den ene borger til den næste. Selv om det typisk tager fem minutter at nå frem. Men urimelighederne stopper ikke der. For ifølge køreplanen skal Karin hele fem gange være fremme hos den næste borger - før hun er gået fra den forrige.

Glemte en borger

»Vi har virkelig travlt,« siger Karin. »Og det går jo ud over borgerne.«

Karin fortæller, at hun en dag glemte at hjælpe en ældre kvinde tilbage fra toilettet. For at spare tid var Karin gået ind til en anden borger - men glemte så at gå tilbage.

Pludselig kom der et nødkald fra kvinden - og det var først, da Karin kom ind i lejligheden, at hun kunne huske, at hun ikke havde hjulpet hende ud fra toilettet.

»Nu giver jeg hende altid min bilnøgle i hånden, inden jeg går. Så ved vi begge, at jeg husker at komme tilbage,« fortæller Karin.

Karin og hendes kolleger har gentagne gange bragt problemet med den manglende tid op over for ledelsen i ældreplejen. Det har så hjulpet et stykke tid - men inden længe ser køreplanerne igen ud, som de plejer.

Ingen tillid

Hvorfor ser køresedlerne i Pandrup ud, som de gør? Ældrechef Janni Sommer siger:

»Vi ved, at medarbejderne ved nogle af besøgene ikke er der i så lang tid. Derfor har vi bedt dem om at melde tilbage og sige: 'Jeg bruger kun syv minutter og ikke ti minutter.' Og det gør de ikke! Vi får kun tilbagemeldinger, når det er en afløser, der kører det.«

Og Janni Sommer fortsætter:

»Derfor har jeg sagt til dem, at før de er ærlige i forhold til den tid, der reelt skal bruges, så bliver vi nødt til at presse ruterne. Vi har sat ekstra vagt ind, i går for eksempel - og så melder ekstravagten ind og siger: 'Hvad skal jeg lave? Jeg har ingen ting at lave.' Så jeg synes, det er ærgerligt, at de går til deres fagblad og ikke har rent mel i posen.«

Men beregningen af tiden er ikke korrekt. På Karins køreseddel står der, at hun har 39 minutter til at komme fra borger til borger, men hvis jeg regner efter, så er der kun 16 minutter?

Janni Sommer: »Ja, det kan jeg så ikke lige garantere for, hvad apparatet kan lægge sammen!«

Der er også hele fem gange, hvor Karin skal være hos en ny borger, før hun har forladt den forrige?

Janni Sommer: »Det er så ikke apparatets skyld - det er planlæggerens. Der sidder en kollega og bruger en time på at tilrettelægge ruterne sådan, at besøgene kommer i den rigtige rækkefølge, med de rigtige minutter - og lige så snart medarbejderne kommer halv fire, så går de ind og bytter om på besøgene ... Det er mangel på respekt for dem, der sidder og planlægger.«

Jamen, er det ikke et problem, at der står, at Karin skal være hos en ny borger, før hun er gået fra den forrige?

Janni Sommer: »Jo, det, kan jeg da kun synes, er et problem, men jeg vil gerne spørge tilbage til, hvad er årsagen til, at det er sådan? Det er, at de ikke melder tilbage. Samtidig kan jeg så oplyse, at havde du fået samtlige 6½ rute den uge, så havde der været ledig tid tilovers. Der er ledig tid, hvis man sætter samtlige 6½ rute sammen. Det handler om, at når de alligevel bytter, så skal de bytte sådan, at det bliver retfærdigt. I går aftes var der en, der havde ledig tid i 2½ time. Så kan jeg ikke forstå, at Karin ikke siger: 'Vil du ikke tage nogle af mine?'«

Hvorfor tilrettelægges ruterne ikke, så de passer?

Janni Sommer: »Ja, men vel vidende om, at de bytter om alligevel, skal jeg så have en person til at sidde i to timer og planlægge minutløst for dem? Jeg synes, det er respekt for hinanden og respekt for ruterne, vi mangler.«

Så det er meningen, at aftenvagterne skal bytte indbyrdes?

Janni Sommer: »Ja. Vi har en forventning om, at vores personale ikke hænger hovedet sammen med jakken. Aftenvagterne har en overlappingsstid, hvad andre ikke har, så de kan sidde sammen og planlægge aftenen. Men den tid kan vi jo tage fra dem, så vi kan overlade det til en planlægger. Men hvor er arbejdsglæden så henne ved at være med til at have fingeren på pulsen på sin egen

arbejdsdag?«

Men det ville vel være bedre, hvis køreplanerne passede, ville det ikke?

Janni Sommer: »Jo, men har de så også fortalt, hvor mange gange vi har skiftet planlæggere? Og har de fortalt, hvor gode de er til at sige, at de og de besøg kommer vi faktisk ikke til? Det glemmer de at melde ind, og så kan vi efterkontrollere det, og så står der navne på deres ruter, de skal komme til, som ikke er visiteret! Det vil sige, at nogle af besøgene fastholder de for at give sig selv ekstra tid.«

Så der er ikke tillid mellem de ansatte og ledelsen?

Janni Sommer: »Nej, det oplever jeg ikke, der er!«

Hvad gør I ved det?

Janni Sommer: »Vi har holdt ekstra møder - og vi har haft folk inde til enkeltpersonsamtaler. Det gjorde vi her for nogle måneder siden. Simpelthen samtlige var inde og give udtryk for deres positive og negative ting. Vi planlagde nogle spilleregler gruppen imellem og ledelsen imellem, som skulle overholdes - deriblandt ærlighed og om ikke at gå i krogene og mukke over nogle ting. Og det kniber det med at følge op på.«

Senest redigeret: 27-12-06

- [Tip en ven](#)